

[Waldorff.]

borgerskabet for én gangs skyld kommer i samme situation, som det meste af den danske befolkning, som arbejderklassen, som venstre-fløjen, altid er i. Det er årsag til panikken. Derfor er der selvfølgelig ikke tale om, at denne dagbladskonflikt er en trussel imod ytringsfriheden. Den er en ganske kortvarig trussel imod de borgerliges meningsmonopol, slet og ret. Men det kan også være farligt for borgerskabet, og derfor kører man selvfølgelig på den måde, man gør.

Man har talt om, at ytringsfriheden var vigtig for demokratiet. Denne form for ytringsfrihed – det er jo understreget af mange, også af retsforbundet – er den borgerlige ytringsfrihed, men dér er det også ganske rigtigt, at borgerskabets meningsmonopol er livsvigtigt for borgerskabets magtmonopol.

Hvis der virkelig var en interesse fra de borgerliges side i at få en løsning på dagbladskonflikten, så var det nok ret hurtigt overstået. Når Berlingeren kører konflikten så langt, så er det, fordi Berlingeren har rygdækning i borgerskabet, i Arbejdsgiverforeningen, i Danske Dagblades Arbejdsgiverforening. Hvis Berlingeren går ind på at lade typograferne arbejde på de vilkår, de hidtil har arbejdet på, og derefter med udgangspunkt i disse arbejdsvilkår forhandler nye overenskomster og husaftaler, så går de grafiske arbejdere i gang, slet og ret. Så nemt er det. Hvis man i øvrigt fra Danske Dagblades Arbejdsgiverforening går ind på en overenskomstdækning af den nye teknik, går ind på at forhandle bemandingsregler omkring den nye teknik, så går typograferne og litograferne også dér i arbejde.

Men her viser det sig selvfølgelig, at det, man er interesseret i, ikke først og fremmest er ytringsfriheden, som man kalder det. Det vigtigste i denne situation er at knække typograferne. Det vigtigste er at vise, at borgerskabet kan knække en af de mest militante arbejdergrupper, for det er prøvestenen på, hvordan det skal gå med de øvrige grupper. Hovedhjørnestenen i indkomspolitik er at vise, man har styrken til at knække de mest militante grupper. Det er det, konflikten handler om, slet og ret.

Det indgreb, vi ser nu, forslaget fra venstre, fremskridtspartiets fremfærd her, skal bane vejen for en kriminalisering, for strejkeforbud, for tvungen voldgift, for en lang række indgreb, som er med til at indvarsle et totalitært

samfund. Jeg vil ikke sige, at de borgerlige partier her har fascistiske tendenser i sig, eller at de udtrykker fascisme. Jeg mener, at man skal være forsigtig med at forudsige fascismen. Man skal passe på, at man ikke råber på den så mange gange, at ingen hører det i det øjeblik, den virkelig toner frem i horisonten. Det, det handler om, er, at man er ved at bane vej for forløberer for fascismen, nemlig ved at man indbygger nogle totalitære tendenser. Man sætter arbejderklassens kampmidler ud af brug, og derved baner man vejen for en senere fremkomst af fascismen. Det er nødvendigt at sige det, det er nødvendigt i dag at forberede folk på, hvad det er for en udvikling, man slår ind på med indkomspolitik, med stadig flere indgreb i arbejdernes aktionsmuligheder.

I denne forbindelse vil jeg godt sige, at det dagsordensforslag, vi har set fra hr. Auken, og det dagsordensforslag, der er kommet fra venstre og fra fremskridtspartiet, slet og ret er en hån imod de grafiske arbejdere. Det, man har gjort, er, at man først herfra har foretaget et indgreb, som umuliggør de grafiske arbejderes kamp for overenskomstdækning af den nye teknik. Når de så fortsætter kampen, ja, så kommer man her og lægger op til et indgreb. Uanset at dagsordensforslaget selvfølgelig er blødt formuleret af socialdemokratiet, så er der jo ingen, der er i tvivl om, at her ligger simpelt hen truslen. Hvis ikke man makker ret, så kommer det i næste omgang.

Voigt (FP):

Jeg skal blot sige, at fremskridtspartiet synes, at det ændringsforslag til hr. Aukens dagsordensforslag, venstre er fremkommet med, kan vi støtte, selv om vi nok må sige, at begge forslag vel nærmest er som at række tungen ud ad vinduet. Der er reelt ikke noget særligt indhold, men der er bestemt heller ikke noget skadeligt i disse to dagsordensforslag. Vi mener dog, at venstres ændringsforslag har sådan en lille smule mere pep, idet det da er udmærket, at man fra folketingets side siger, at vi fordømmer, at man har denne konflikt, fordi det medfører, at så mange mennesker kommer ud i økonomiske vanskeligheder. Hvis der i denne fordømmelse kan ligge en inspiration til parterne til at besinde sig, ja, så er vi da nået et stykke af vejen.

Vi kan ikke støtte nogen af de forslag, der er kommet fra venstresiden her i folketinget, dem agter vi at stemme imod.